

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc niniejszą skargę skarżąca domaga się zasądzenia od pozwanej zwrotu salda zaliczki, która została jej wypłacona przez Wspólnotę, powiększonego o odsetki za zwłokę, w związku z niewykonaniem przez pozwaną części umowy o subwencje („Cost reimbursement contract”) EP nr 26970 zawartej z konsorcjum, której była członkiem i dotyczącej projektu „Neutral Archiving of EDA Data (ARCHIVE)” w ramach czwartego Europejskiego Programu Strategicznego na rzecz Badania i Rozwoju Technik Informatycznych (ESPRIT) (1994-1998).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2008 r. — Koinotita Grammatikou przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-13/08)**

(2008/C 79/57)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Koinotita Grammatikou (Attyka, Grecja) (przedstawiciele: A. Papakonstantinou, M. Chaïntarlis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji E(2004) 5509 z dnia 21 grudnia 2004 r. dotyczącej przyznania pomocy z Funduszu Spójności dla projektu zatytułowanego „Założenie składowiska odpadów w zakładzie zintegrowanego zagospodarowania odpadów w północno-wschodniej Attyce, na obszarze 'Mavro Vouno Grammatikou', w Republice Greckiej”,
- w razie potrzeby, zarządzenie oględzin miejsca, w którym realizowany jest projekt i przeprowadzenia niezależnych ekspertyz technicznych w celu potwierdzenia argumentów skarżącej,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W przedmiocie legitymacji czynnej do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja dotycząca założenia składowiska odpadów na obszarze gminy Grammatikou dotyczy jej bezpo-

średnio i indywidualnie ponieważ jest ona podmiotem publicznym odpowiedzialnym za ochronę zdrowia publicznego i środowiska w regionie, w którym usytuowany jest finansowany projekt.

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja, z którą zapoznała się — w świetle jej twierdzeń — w dniu 9 listopada 2007 r. narusza zarówno szereg przepisów pierwotnego prawa wspólnotowego dotyczących ochrony zdrowia i środowiska jak również stanowiące ich wykonanie przepisy prawa wtórnego.

W szczególności skarżąca podnosi, że finansowanie projektu jest sprzeczne z celami w zakresie konserwacji, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz ochrony zdrowia publicznego, jak również korzystania z zasobów naturalnych w rozsądny i racjonalny sposób. Ponadto w opinii skarżącej, zaskarżona decyzja narusza przede wszystkim art. 2, 4 i 6 dyrektywy 75/442/EWG⁽¹⁾ oraz art. 3 i 4 dyrektywy 91/156/EWG⁽²⁾ przewidujące precyzyjne obowiązki w zakresie zapobiegania i ograniczenia wytwarzania odpadów i ich szkodliwości.

Wreszcie zdaniem skarżącej jest oczywiste, że założenie zakładu zagospodarowania i unieszkodliwiania odpadów na obszarze chronionym nie może w żadnym razie zostać uznane za podlegające finansowaniu za pomocą takiego instrumentu jak Fundusz Spójności, z którego z definicji finansowane są wyłącznie projekty zgodne z wymogami ochrony środowiska.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz.U. L 78, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2008 r. — Liga para a Protecção da Natureza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-29/08)**

(2008/C 79/58)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat P. Vinagre e Silva)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich